

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7228 2400
F +45 7228 2401
M im@im.dk
W oim.dk

Folketingets Kommunaludvalg

Dato: 17. april 2012
Enhed: Kommunaløkonomi
Sagsbeh.: BS
Sags nr.: 1204362
Dok nr.: 893583

Folketingets Kommunaludvalg har den 28. marts 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 121 (Alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 121:

"Kan ministeren redegøre for, hvor stor forskel der er i kommunernes serviceniveau?"

Svar:

Et tal for kommunernes serviceniveau offentliggøres af Økonomi- og Indenrigsministeriet i De Kommunale Nøgletal (www.noegletal.dk). Nøgletallet om det kommunale serviceniveau beregnes som kommunens nettodriftsudgifter pr. indbygger divideret med det i udligningssystemet opgjorte udgiftsbehov pr. indbygger for kommunen.

Det skal dog understreges, at nøgletallet om det kommunale serviceniveau skal anvendes med forbehold i det omfang det anvendes som udtryk for det faktiske serviceniveau. Opgørelsen af serviceniveauet afhænger blandt andet af definitionen af det kommunale udgiftsbehov. Hvis der gennemføres en justering af udgiftsbehovet, som regeringen har lagt op på baggrund af betænkning nr. 1533 om kommunale udgiftsbehov og andre udligningsspørgsmål, vil det derfor også indebære en ændring i opgørelsen af serviceniveauet. Hvis udgiftsbehovet for en kommune i den nye opgørelse fx bliver lavere, giver det alt andet lige anledning til et højere opgjort serviceniveau.

Herudover tages der i det opgjorte serviceniveau ikke højde for, at der ved siden af det generelle udligningssystem og den generelle udgiftsbehovsopgørelse er etableret nogle særlige tilskuds- og udligningsordninger. Etableringen af disse ordninger må tages som udtryk for, at det opgjorte udgiftsbehov fra det generelle system må suppleres med yderligere forhold for at få et dækkende billede af de samlede udgiftsbehov. Det drejer sig således om den særlige udligningsordning vedr. udlændinge, tilskudsordninger vedr. kommuner med øer samt visse ø-kommuner samt etableringen af det særlige beskæftigelsestilskud vedr. udgifter til forsikrede ledige.

Dertil kommer, at eksistensen af de gældende særtilskudsordninger også indikerer, at visse aspekter af udgiftsbehov ikke fuldt ud er dækket af det generel-

le udgiftsbehov. Dette gælder også uanset, at særtilskudsordningerne ikke kan opfattes som udligningsordninger baseret på objektive udgiftsbehov.

Det skal endelig bemærkes, at forskelle i det beregnede serviceniveau i nøgletallet kan dække over forskelle i effektivitet frem for reelle serviceforskelle. Det vil også i et omfang kunne dække over lokale forhold, der ikke kan fanges op i udgiftsbehovsopgørelsen, som er baseret på objektive kriterier.

Med disse forbehold kan det oplyses, at der med det opgjorte serviceniveau overordnet gælder, at hovedparten af kommunerne er i stand til at holde et serviceniveau forholdsvis tæt på gennemsnittet, uanset om de har et højt eller et lavt beskatningsgrundlag pr. indbygger.

Der er samtidig en vis sammenhæng mellem en kommunes beskatningsniveau og kommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger. Det vil sige, at når en kommune med et lavt beskatningsgrundlag pr. indbygger holder et opgjort serviceniveau svarende til gennemsnittet, er omkostningen, at kommunen samtidig må udskrive en højere skat end en gennemsnitskommune.

Omvendt kan en kommune med et højt beskatningsgrundlag pr. indbygger afholde et gennemsnitligt serviceniveau med en skatteprocent, der er lavere end gennemsnittet. Dette følger i sagens natur også af, at udligningsniveauet ikke er fastsat til 100 pct.

Jeg kan i øvrigt henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 126 og 127 med mine kommentarer til synspunkterne i CEPOS arbejdspapir nr. 18 om sammenhængen mellem kommunernes beskatningsgrundlag og serviceniveau i perioden 1993-2001.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager